

KATKA A DALIBOR ŠTRUNCOVI

Cimbal Classic

1996
reedice
+bonus

Čichám člověčinu

Takoví jsme byli a takhle o nás psali...

Poprvé jsem jel na festival **Okolo Třeboně** velmi zvědavě. **Vlasta Redl** měl zase vystupovat s nějakým novým muzikantským seskupením. Protože jsem jel na kole a přijížděl pozdě (právě v okamžiku, kdy mě k nádvoří treboňského zámku přiváděl bouřlivý potlesk), mohl být důvod ke smutku, že jsem to vystoupení, na které jsem byl tolik zvědavě natěšený, prostě prošvihl. To jsem ještě netušil, že přilehlá zámecká restaurace bude do rána svědkem nadšeného muzicírování... Jak jinak v případě přítomnosti skupiny **Cimbal Classic**.

Nikdy jsem neměl patřičnou úctu k čemukoliv klasickému a rozhlas i televize ve mně vypěstovaly dokonalý odpor k lidovkám i k cimbálu. Nic takového zde ovšem nehrozí. **Cimbal Classic** je kapela, která bourá jakékoli zvyklosti. Nejde tu ani o uměle nastylizované krojované vystoupení folklórního sdružení (což by mohla vyvolat představa cimbálovky) a nejde ani o naškrobené pózy ve fracích (což by se mohlo skrývat za slůvkem Classic). Můj pocit z hraní této skupiny muzikantů je především pocit něčeho obyčejně lidského až člověčího. Na cimbál se tu hraje vše od vážných věcí, jako jsou například renesanční tance, přes ragtime, irský folk až po naše lidovky všeho druhu.

To, čím je **Cimbal Classic** zvláštní, je však řada vlastních písniček, které často tak splynou s ostatními, že si ani nevšimnete, že už skončil blok lidovek a začala nějaká zcela nová umělá píseň.

Cimbal Classic hraje vše, co jen může člověka potěšit nebo způsobit radost. Je to kapela, která je schopna hrát do rána na přání posluchačů,

šťastné setkání skvělých hudebníků, které neopouští nadšení ze společného hraní, ač každý z nich má své místo ještě v řadě jiných skupin, těles, orchestrů či filharmonii.

Primáš **František Černý** – s hlasem tak mocným, že v hospodách přibíhají kuchařky z kuchyně podívat se, co se děje. Bájný cyklista, který po „náročných noci“ sedne na kolo a jede klidně i několik stovek kilometrů.

Petr Surý – je žijící legendou mezi hráči na kontrabas. Uctíváný a velmi a velmi vážený muzikant v country, folku, ale hlavně nadšený sběratel a fanda folklóru.

Dušan Kovařík – hraje na violu a je velmi uklidňujícím elementem. Bez něj by se údajně konzervativci s reformátory v souboru už dávno poprali.

Violoncellista a rybář **Pavel Barnáš** – je malý nezbeda roznášející kolem sebe dobrou náladu. Velmi společenský a všudypřítomný smíšek, který pokud zrovna nehraje někde v zahraničí, tak organizuje festivaly v Třeboni (agentura Bárny).

Kateřina Štruncová – velmi jemné a křehounké stvoření s hláskem tenounkým jako nejtenčí strunka jejích housliček. Tuto desku nazpívala a nahrála společně s malým Matějem v bříšku.

Kapelník **Dalibor Štrunc** – muzikantský živel a tvrdohlavý písničkář, kterému se Cimbal Classic stal vším. Málo se o něm ví, že je vášnivý houbař a velký sportovní fanoušek.

Balík – nevychovaný a neposlušný, zcela svobodomyšlný a nespoutatelný, velmi přítulný a milý zlatý kokršpaněl rodinky Štruncových. Jak už u psů bývá, přesný obraz svého pána...

Naposledy jsem seděl na festivalu ZPÁTKY DO TŘEBONĚ 95 a poslouchal si písničky **Slávka Janouška, Jardy Samsona Lenka, Zdeňka Vřešťála** a **Vlasty Redla** za doprovodu **Cimbal Classiců**. Přemýšlel jsem o tom, co asi vede tyhle muzikanty k tomu, aby celý den zkoušeli, celý večer vystupovali na koncertě a celou noc hráli pro radost v zámecké restauraci. Co asi povznáší tyhle obyčejné písničky na naše hymničky, modlitbičky a pohlazení našich duší?

V tom přišel známý poeta **Mirek Kovařík** a povídá: „O téhle kapele ještě uslyšíme. To je Trojský kůň v českém folku.“ A já mu byl vděčný za tuto definici...

Přál bych to „Cimbálům“ za to, jak krásně povyšují písničkáření na opravdové umění.

Milan Kolář

Když mě v roce 1992 požádal Pavel Barnáš, abych pro festival OKOLO TŘEBONĚ sestavil malý orchestríček coby doprovod Vlasty Redla, narodil se Cimbal Classic. Dítka zakřičelo, nabumbalo se (Třeboňský regent) a díky krkavčím rodičům tvrdě usnulo.

Dva roky poté pozval neexistující soubor Milan „Medvěd“ Kolář do Telče. Náhoda a prostá muzikantská filozofie „nic neodmítat“ oživila Cimbal Classic podruhé.

Nevím, proč lidé tenkrát tolik tleskali. Možná ze sluníčka, možná nám pro radost a možná se mi to jenom zdálo. Každopádně to bylo něco, co

mě donutilo jít náhodám naproti a dát jim i touto deskou punc jistoty, že se jmenujeme, že hrajeme a že to bereme vážně, i když nejde o život.

K desce samotné se sluší říci, že jsme se v ní snažili spojit cosi nového, jdoucího s hudbou, s něčím, co už tu bylo dávno před námi, s něčím trvale krásným: s lidovou písničkou a pokusy se jí citlivě přiblížit. To ovšem není jediná dramaturgická linie – tento projekt zabírá téměř celé naše koncertní spektrum, od lyricky laděných až po žertovné, pro někoho možná mírně ztřeštěné písničky.

Ostatně domovský přívlastek kapely „brněnsko-třeboňsko-pražská“ jenom symbolizuje snahy o spojení všeho (dobrého i zlého), v čem se může šest profesionálních hudebníků různého zaměření od sebe lišit. O spojení hudebních zájmů a názorů a v neposlední řadě i o naši filosofii: že hudba je jenom jedna, a to ta, která nepotřebuje k životu nejružnější specifika, doporučení a vysvětlení, ale taková, která je pro lidi. Jen oni pak mohou posoudit, zda folklorista, filharmonik či folkař táhnou smyčcem tím správným směrem.

Tak tedy, příjemný poslech, lidi.

Dalibor Štrunc

Cimbal Classic

Kateřina Štruncová – housle, zpěv

Dalibor Štrunc – cimbál, zpěv

František Černý – housle, zpěv

Dušan Kovařík – viola

Pavel Barnáš – violoncello

Petr Surý – kontrabas

Marek Švestka – kontrabas (18)

Ondřej Dvořák – soprán saxofon (18)

Kateřina Kovaříková – viola (19)

Rašo Kozož – hoboje (19)

Jakub Šimáně – kontrabas (19)

Zpěv:

Kateřina Štruncová (1, 4, 5–7, 9, 12–16, 18)

Dalibor Štrunc (1, 2, 4–9, 11–16, 18)

František Černý (1, 4–6, 9, 11, 12, 14, 15)

Úpravy:

Dalibor Štrunc (1, 2, 4–6, 12–16, 18)

Pavol Tonkovič (3)

Petr Surý (10)

František Dobrovolný (19)

Autorské zpracování:

Dalibor Štrunc (8, 9, 11)

Milan Puklický (7)

Realizace – Dalibor Štrunc | Spolupráce na realizaci – Jiří Plocek
Hudební režie – Milan Vidlák | Zvuková režie – Josef Zeman a Milan Vidlák
Mastering ve studiu Π-VOX | Premastering – Miloš Makovský 2012
Produkce – Pavel Barnáš, Dalibor Štrunc | Grafická úprava – Pavel Brabec
Nahráno a smícháno ve studiu Českého rozhlasu v Brně v lednu 1996.